

[Gade]

Altså alle de stoffer, der findes, på længere sigt.

Vi får så at vide, at vi er så bundet af EF; man går i gang med en procedure og et dokumentationsarbejde, og man vil i givet fald bruge sikkerhedsklausulen. Det sidste skal ikke bebrejdes regeringen. I SF mener vi, at vi på dette område meget markant og effektivt skal have sagt, at det gammeldags syn, som bærer det eksisterende direktiv på dette område, kan vi ikke leve med længere. Vi kan ikke leve med, at vi ikke kan få det andet syn, som jeg taler for, og som jeg mener er ideen i forslaget, ind i mærkningsreglene, og vi vil i givet fald tage en konfrontation med EF på det syn. Det vedrører også en sag senere på dagsordenen i dag.

Jeg tror, det er fantastisk vigtigt, at Danmark får taget sig sammen til at gøre op med den tankegang, der ligger i det eksisterende direktiv, og altså signalerer og politisk agerer på banen og siger: vi gør disse ting alligevel.

Desværre mener jeg, at forslagsstillerne er for optimistiske i forhold til EF-pakkens muligheder. Jeg mener, miljøministeren fundamentalt har ret i, at der er problemer. Det kan jo være, at Kommissionen ikke vil fremsætte et nyt direktiv på dette område på artikel 100A-basis. Så mener jeg, at vi kun har ét at gøre i Danmark: at agitere for det, presse på for at få det og få et nyt direktiv så hurtigt som muligt, idet vi siger, at der i det danske Folketing er flertal for, at hvis vi ikke kan få det sådan, så gør vi det på den måde, der ligger i dette forslag. Vi gennemtvinger det, vi vedtager selv denne lovgivning og må så tage den konfrontation med EF-systemet, som det eventuelt vil give.

Rækkefølgen må være: pres på, få det ind under artikel 100A og få Kommissionen og systemet til at forstå, at det skal det – med den klare forståelse, at vi vil have strammere regler, og hvis vi ikke kan få det, da vil vi presse ved at sige, at så vedtager vi disse regler nationalt, og så må I se, om I vil slæbe os for Domstolen. Vi tager faktisk det, som er ideen her, alvorligt, netop den opfattelse, at ingen borger skal forholdes oplysninger om, at et stof kan være kræftfremkaldende.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det Radikale Venstre er enig med forslagsstillerne. Vi ønsker også en tydelig

mærkning af kræftfremkaldende stoffer, naturligvis ikke mindst af tobak.

Det forekommer os, at de, der reklamerer for tobak, er umådelig langsomme til at komme i gang med de ønskede advarsler.

Vi er også enige i forslaget om et symbol, som kan bringe os ud over sprogvanskeligheder i disse internationale tider.

Men ikke mindst vil vi sige til ministeren, at det ikke skal mangle på Det Radikale Venstres støtte til at presse på med en revision af listerne over de stoffer, som kan blive mærket med advarslerne. Det forekommer os, at undskyldningen med tekniske handelshindringer bruges lidt for ofte af EF.

Addi Andersen (CD):

Fra Centrum-Demokraternes side er vi opmærksom på, at ingen stoffer, der kan være kræftfremkaldende, skal være umærkede i Danmark.

Der forhandles løbende i EF om revision af listen over disse stoffer, og de enkelte lande kan med en udførlig begrundelse udvide listen. Som det sikkert er forslagsstillerne bekendt, har Miljøstyrelsen udarbejdet en liste over yderligere 23 stoffer, der kan være kræftfremkaldende, og som Danmark vil foreslå EF-Kommissionen bliver mærket.

Vi har stor sympati for forslaget, men vil henholde os til, at EF arbejder på en handlingsplan for årene 1987–89 om en samlet indsats mod kræft.

Vi ved, at der i De Europæiske Fællesskaber er en vilje til at tage alle disse problemer op til fornyet behandling, og Centrum-Demokraterne mener, det skal ske i tæt samarbejde med landene i EF, hvorfor vi som sagt vil afvente disse tiltag, inden vi tager stilling til resten af de 208 stoffer, der formodes at kunne fremkalde kræft.

Ove Jensen (FP):

Forslaget er jo en genfremsættelse, og jeg skal da gerne gentage, at Fremskridtspartiet er indstillet på, at alle kræftfremkaldende stoffer bliver mærket.

Men nu er det jo sådan, at det er næsten et år siden, forslaget sidst blev fremsat, og jeg kan ikke forstå, at man i den mellemliggende periode har kunnet finde ud af, hvilke stoffer der er kræftfremkaldende, og hvilke der ikke er det. Fremskridtspartiet er jo ikke